

jeho oprávnění vyřešena, nelze vydati o ní vodoprávní povolení. Případ tento jest upraven právě ustanovením § 88 čes. vod. zák.

Stížnost, podanou na toto rozhodnutí, neuznal nss důvodnou z těchto úvah:

Nař. rozhodnutím bylo prohlášeno, že z příčin veřejných není námitky proti tomu, aby zúčastněná strana těžila písek a štěrk z řeky Sázavy za podmínek stanovených I. stolicí, a že rozhodnutí o námitkách st-lových, jež zakládají se na právu soukromém, vyhrazuje se pořadu práva. Právní povaha práva, st-lem namítaného proti udělení vodního oprávnění zúčastněné straně, je mimo spor. St-l uplatňoval toto své právo jako soukromé, a žal. úřad stejně jako I. stolice kvalifikovaly shodně námitku st-lovu jako soukromoprávní. Musil tedy i nss vycházeti z tohoto pojetí a posuzovati stížnost s tohoto hlediska.

Stížnost namítá především, že vodoprávní konsens měl býti udělen zúčastněné straně pod suspensivní podmínkou, že soukromoprávní námitky st-logy budou soudem pravoplatně zamítnuty. Než námitka tato nemá v zákoně opory. Podle § 88 vod. zák. má se vodoprávní úřad, je-li proti podniku vznesen odpor, založený na titulu práva soukromého, nepodaří-li se odpor odkliditi smírem, omeziti na rozhodnutí, že podnik je z veřejných ohledů přípustný, kdežto pro vyřízení soukromoprávních námitky je vyhrazen pořad práva. Je tedy nař. rozhodnutí po této stránce v plné shodě se zák.

Žal. úřad vyslovil v této souvislosti názor, že toto prohlášení přípustnosti podniku podle § 88 vod. zák. jest právně totožného významu s vodoprávním konsensem. I proti tomuto výroku, v němž lze viděti bližší určení výroku, vydaného žal. úřadem, stížnost se obrací, tvrdíc, že při prohlášení přípustnosti podniku za současného odkázání soukromoprávního sporu na pořad práva vzniká příjemci nárok na provedení podniku teprve, až soud soukromoprávní námitky zamítne. Tento výklad § 88 vod. zák. není udržitelný. S hlediska vodoprávního má udělení konsensu i prohlášení přípustnosti zcela stejný význam. Oběma výroky je užívání vody s hlediska vodoprávního definitivně propůjčeno.

Druhou námitkou uplatňuje stížnost vadu řízení z té příčiny, že sporné otázky nebyly ve vodoprávním řízení náležitě probrány. Dovolává se § 84 vod. zák., kde je předepsán pokus o smír. Námitka tato je však nepřípustná podle § 5 zák. o ss, ježto v odvolání k žal. úřadu vznesena nebyla, nehledě k tomu, že opominutí pokusu o smír ve smyslu §§ 84 a 88 vod. zák. není vadou podstatnou, jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 2801/23.

Pokud stížnost míní snad probrání jiných stránek věci, nemůže důvodně nic vytýkati, ježto jde nesporně o námitku soukromoprávní, kterou vodoprávnímu úřadu nepřísluší věcně se zabývati. — —

Č. 11.807.

Obecní dávky. — Řízení správní: I. O tom, byla-li obecní dávka (z piva), placená poplatníkem bez zvláštního předpisu, přijata obcí neprávem a má-li proto býti poplatníku vrácena, rozhodují úřady správní. — II. O nároku na vrácení obecní dávky rozhodují orgány

obecní a postupem instančním bezprostřední úřad dohlédací s platností konečnou.

(Nález ze dne 22. března 1935 č. 13.553/35.)

Prejudikatura: Boh. A VII/1922 konfl.; Boh. A 5288, 5726/26.

Věc: Obec B. (adv. Dr. Matouš Mandl z Plzně) proti zemskému úřadu v Praze o vrácení dávky z nápojů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Josef Č., František K., Václav B. a Josef M. žádali u obce B., aby jim byla vrácena obecní dávka z piva, zaplacená za dobu od 1. ledna 1928 (resp. 1. května 1929) do 1. dubna 1930, poněvadž obec pro toto období neměla povolení vyššího úřadu k vybírání této dávky. Žádosti té obecní zastupitelstvo v B. usnesením ze 6. září 1930 nevyhovělo.

Odvolání uvedených hostinských vyhověl okr. úřad v Hořovicích, zrušil v odpor vzaté usnesení obecního zastupitelstva a uložil obci B., aby neprávem vybranou pivní dávku za dobu od 1. ledna 1928 do 1. dubna 1930 jmenovaným hostinským, resp. nájemcům hostinců v B. vrátila. Odvolání obce bylo nař. rozhodnutím zem. úřadu zamítnuto jako bezdůvodné.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, musil se nss na prvním místě zabývatí námitkou stížnosti, že úřad obci ukládá vrácení neprávem vybrané dávky, čímž prý vlastně řeší otázku bezdůvodného obohacení, o tom však že může rozhodovati jedině řádný soud. Stížnost činí tuto výtku neprávem.

V daném případě byla dávka z piva obcí považována jakožto dávka spotřební ve smyslu § 35 zák. č. 329/1921 Sb., tedy jakožto dávka veřejná. Zdali veřejná dávka poplatníkem beze zvláštního předpisu placená byla obcí přijata právem, či zdali snad v důsledku toho, že byla neprávem přijata, má býti dávka ta poplatníku vrácena, o tom rozhodují úřady správní, neboť jde v podstatě o otázku veřejného práva, byla-li obec oprávněna onu veřejnou dávku požadovati čili nic (srov. rozs. konfl. sen. Boh. A VII/1922).

V nál. Boh. A 5288 a 5726/26 vyslovil pak nss názor, že pro rozhodování o nároku na vrácení dávky obecní platí stejné kompetenční předpisy jako pro rozhodování o vyměření dávky. Ve smyslu tohoto názoru jsou podle § 44 ob. fin. novely č. 329/1921 Sb. kompetentní rozhodovati o nároku na vrácení obecní dávky orgány obecní a z rozhodnutí obecního zastupitelstva možno se pak odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí jest konečné.

Z uvedeného plyne, že ve věci vrácení obecní dávky končí instanční postup u bezprostředního úřadu dohlédacího, kterým byl v daném případě okr. úřad v Hořovicích. Žal. zemský úřad neměl tudíž vůbec vydati v této věci věcné rozhodnutí, nýbrž měl rozhodování odmítnouti, a když

rozhodnutí okr. úřadu obsahovalo poučení, že lze se odvolati k zem. úřadu, v odpor vzaté rozhodnutí okr. úřadu, pokud obsahovalo toto nesprávné poučení, zrušiti a naříditi, aby bylo opatřeno správným poučením, že toto rozhodnutí jest konečné. Ježto tak neučinil, nýbrž pustil se do věcného rozhodování, je jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení.

Č. 11.808.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I za platnosti zák. č. 221/1924 Sb. a jeho novel č. 184/1928 a 112/1934 Sb. vylučuje pojištění u nepřislušné pojišťovny po dobu svého trvání nucené pojištění u okres. nemoc. pojišťovny, vyhovuje-li ono pojištění co do způsobu a míry požadavkům zákona.

(Nález ze dne 23. března 1935 č. 8170/1933.)

Prejudikatura: Boh. A 11.804/35, 5535/26, 4376/25.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Čes. Brodě proti zemskému úřadu v Praze o nemocenské pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Čes. Brodě předepsala obci P. za 7 zaměstnanců za období od 1. března do 30. dubna 1927 nemocenské, invalidní a starobní pojistné částkou 501 Kč 76 h. K stížnosti obce P. zrušila osp v Čes. Brodě tento výměr z toho důvodu, že všichni dotčení zaměstnanci byli řádně přihlášení u zemědělské nemoc. pojišťovny v Čes. Brodě. Rozhodnutí toto potvrdil zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím v podstatě z těchto důvodů: Z obsahu spisů plyne, že obec P. měla své zaměstnance, kteří pracovali na úpravě cesty a potoka v době od 8. března do 31. března 1927, přihlášeny u zeměd. nemoc. pojišťovny v Čes. Brodě. Okr. nemoc. pojišťovna v Čes. Brodě předepsala však za tyto zaměstnance dodatečně pojistné. Vzhledem k tomu, že tito zaměstnanci byli hned od začátku svého zaměstnání přihlášení u zeměd. nemoc. pojišťovny, rozhoduje zem. úřad podle § 24 zák. č. 221/1924 Sb., že řádné pojištění u zeměd. nemoc. pojišťovny vylučovalo po dobu svého trvání, třebas nucené pojištění u okr. nemoc. pojišťovny. Judikatura nss-u (Boh. A 4376/25 a 5535/26) hájí konstantně stanovisko, že pojištění u nepřislušné pojišťovny vylučuje po dobu svého trvání nucené pojištění u okr. nemoc. pojišťovny, vyhovuje-li ono pojištění co do způsobu a míry požadavkům nemoc. zák. Cit. nálezy uznávají tedy platnost t. zv. náhradního pojištění v případech, kdy zaměstnanec byl přihlášen hned od počátku u nepřislušné pojišťovny. Pojištěnec, který by tedy jinak příslušel k okr. nemoc. pojišťovně, může býti s plnými účinky pojištěn u všech ostatních zákonem přípustných pojišťoven, tedy u zeměd. nemoc. pojišťovny. Tak jest tomu i v nynějším případě, takže vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, není třeba zkoumati, zda byla dána příslušnost zeměd. nemoc. pojišťovny či nikoliv.

Stížnost, domáhající se zrušení tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, namítá, že nálezy nss-u, jichž se žal. úřad dovolává, týkají se výkladu